

1. Kor. 4, 1—5.

„Sa tych dzerž naŝ kóždy, jako ja Khrystuŝowych
 „ŝluzomnikow a fastojnikow na Božich potajnstwach.
 „Nicžo ŝo pať wjazy njepyta na fastojnikach, hacž jeno
 „ŝo ŝwěrní namakani budža. Mi pať to je ŝnadna wěz,
 „ŝo ja wot waŝ ŝudženy budu abo wot cžlowŝkeho duja;
 „tež ja ŝo ŝam njeŝudžu. Ja ŝebi derje nicžoho njeŝym
 „wědomny, ale we tym ŝamym njeŝym ja prawy; tón
 „Knješ pať je, kiž mje ŝudži. Teho dla njeŝudžcže
 „prjedy cžaŝa, hacž tón Knješ pŝchindže, kiž tež budže
 „na ŝwětlo pŝchinješcž, ŝchtož po cžmje je potajene, a
 „wutrobow radu ŝjewicž; a tehdy budže ŝo kóždemu wot
 „Boha ŝhwalba dostacž.“

W tutej epistoli je fastojnstwo duchomnych paŝtyrjow do jaŝneho ŝwětka ŝtajene. To je wucžba, kotraž ma woŝebje woŝadnym k lépŝemu a k wužitkej ŝluzicž; pŝchetož jich duŝham by jenož ŝchoda ŝ teho nastawaka, hdy by ŝo předarŝka, duŝchow paŝtyrŝka ŝluzba po jejnym ŝwjatym powołanju a wažnosczi njeŝpóŝnawaka abo wopať wobhladowaka. Duž po naŝkej ŝwjatej epistoli džakonuje a nutruje nětko wopomíny:

Šhto wucži ŝwjaty japoŝtol Pawoł wo ŝluzomnikach na Božim ŝlowje?

1. ŝo ŝu Khrystuŝowi ŝluzomnizy a fastojnizy na Božich potajnstwach;
2. ŝo maju ŝ najwjetŝkej ŝwěrnosczu ŝwojeje dostateje ŝluzby hladacž;
3. ŝo Bohu ŝamemu jich ŝudženje ŝluzcha.

Knježe Jeŝom Khryscže, ty wěczny wyschŝi měŝchniko a ŝlowa twojeje zyrkwje, ty ŝy horjeŝpil do wyŝkofscže a ŝy wuŝtajiť tu ŝluzbu, kiž to ŝjednanje předuje. Tebi ŝkoržu, ŝo ŝly ŝwět tule twoju wulku dobrotu nochze póŝnacž, ani ŝo tych, kotrychž ŝy ty póŝlak, njedzerži ŝa fastojnikow na twojich potajnstwach. Šly ŝwět jich njeľubuje jich ŝwjateho fastojnstwa dla ani nochze wopomnicž twoje ŝlubjenje, kotrež ŝy ŝluzomnikam na twojim ŝbóžnym ŝlowje dať: „Šhtóž waŝ poŝlucha, tón poŝlucha mje; a ŝhtóž waŝ ŝazpi, tón